

[Ritt Bjerregaard.]

også erhvervslivet med sine mange uddannelser har denne mulighed.

Lovforslaget rummer meget fyldige bemærkninger om landscentralens virke, så jeg skal afholde mig fra yderligere bemærkninger, blot glæde mig over, at vi med denne central får en mulighed for styring på hele uddannelses- eller undervisningsmiddelområdet.

Til slut lidt om lovforslagets økonomiske konsekvenser. Mine bemærkninger til denne del er uden tvivl noget, alle partierne kan blive enige om. De tager deres udgangspunkt i, at vi befinder os i en sparesituation, og at vi alle er interesseret i, at nye lovforslag ikke nedbryder de besparelser, man har fundet frem til andre steder. Jeg skal derfor, uden nogen særlig politisk hensigt, men alene af saglige grunde, uddybe nogle af de problemer, som ministeren allerede i sin fremsættelsestale pegede på.

Lovforslaget rummer sidst i bemærkningerne nogle beregninger af de økonomiske konsekvenser, og af undervisningsministerens fremsættelsestale fremgik det, at han ikke kunne stille besparelser i udsigt, men nok mente, at landscentralens vejledning ville give de lokale instanser mulighed for økonomisk mere rationelle løsninger. For amtscentralens vedkommende ydes støtten gennem de generelle tilskud efter objektive kriterier, hvor det tidligere har drejet sig om refusioner til de fælleskommunale samlinger og skolecentraler. For 1971-72 udgjorde støtten 4 mill. kr. fra staten. Det fremgår ikke af bemærkningerne, hvor meget denne udgift er beregnet til at stige. Hvis ikke hele udgiftsbyrden skal flyttes til amter og kommuner, må statens andel nødvendigvis vokse, bl. a. som følge af at de nye amtscentraler placeres i alle amter og med udvidede opgaver i forhold til de tidligere fælleskommunale samlinger og skolecentraler.

De økonomiske bemærkninger vedrørende amtscentralerne bærer nok præg af at være blevet til i tider, hvor besparelsesbestrebelseerne ikke var helt så intense, som de er nu.

Det vil derfor være nødvendigt for uddannelsesudvalget at bore lidt mere i disse økonomiske overslag, lige så vel som den administrative opbygning må overvejes nærmere.

Hvad angår landscentralen, så er det jo, som jeg tidligere har sagt, en ny foretæelse. I bemærkningerne til lovforslaget anslås, at 1 mill. kr. vil være statens udgifter for 1974-75, medens der ikke oplyses meget om udgifternes udvikling, selv om det andetsteds understreges, at det først bliver fra dette tidspunkt, en lang række af centralens opgaver kan påbegyndes. Herudover tales der om 5 mill. kr. i det kommende finansår til statsudgifter ved voksenundervisning i skoleradio og -tv. Udgifterne til centralen virker ikke overvældende. På den anden side rummer bemærkningerne kun meget sparsomme oplysninger for de kommende år. Udvalget må have klaret disse ting bedre af, ligesom vi må have uddybet § 11, der omtaler den administrative opbygning af centralen. Bemærkningerne afklarer nemlig ikke problemet. Her tales om oprettelse af et sekretariat, der foruden en leder må bestå af det fornødne kontorpersonale, teknisk personale samt et antal konsulenter.

Når det er så vigtigt at få uddybet specielt disse punkter, hænger det sammen med, at alle partier er enige om, at problemerne med den voksende offentlige administration er noget, vi skal have gjort noget ved. Det er bl. a. det, vi prøver at gøre gennem de stadige besparelser. Men hvis disse besparelser på længere sigt skal hjælpe, må vi selvfølgelig sikre os, at ikke nye love opbygger nye, delvis overflødige administrationer, samtidig med at vi også må sikre os muligheden for at styre. Også i forbindelse med dette lovforslag er det en vigtig opgave at undersøge, om ikke allerede eksisterende organer kunne udnyttes bedre. Det må være vigtigt for undervisningsudvalget at være helt overbevist om, at det er den bedste og billigste løsning, der til sin tid vedtages.

Med disse bemærkninger er der selvfølgelig ikke rejst nogen tvivl om lovforslagets politiske indhold. Der er blot peget på nogle